

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľ'a: **B. E.. L. G.**, S. 21, X. W., R. R., zastúpeného: JUDr. K. Š., advokátom, P. X., B., proti odporcovi: **JUDr. K. K.**, M. X., B., **SKP úpadcu D., a. s.**, M. X., B., IČO: X., o vylúčení veci z konkurznej podstaty, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 76 Cb 214/1999, o dovolaní odporcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Obo 351/2005-313 zo dňa 10. septembra 2007, právoplatného dňa 25. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa, rozsudkom č. k. 76 Cb 214/1999 zo dňa 1. decembra 2003, zamietol návrh na začatie konania a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že k ich náhrade zaviazal neúspešného navrhovateľ'a v sume 257.120,- Sk voči úspešnému odporcovi. Zamietnutie návrhu na začatie konania odôvodnil odkazom na § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV), ako aj zisteným skutkovým stavom, z ktorého mal za preukázané, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 K 247/1998 bol dňa 11. 5. 1999 vyhlásený konkurz na majetok dlžníka D. a. s., B.. Dňa 17. 5. 1999 upozornil navrhovateľ správcu konkurznej podstaty, že ofsetový rotačný stroj typ UNIMAN 4/2, rok výroby 1987, je v jeho vlastníctve, preto nemôže byť zapísaný do konkurznej podstaty. Napriek tomu správca zapísal predmetný stroj do

konkurznej podstaty. Podľa navrhovateľa tým došlo k neoprávnenému zásahu do jeho vlastníckeho práva, a preto v súlade s § 14 ods. 1 písm. c) ZKV podal návrh na vylúčenie veci z konkurznej podstaty voči správcovi konkurznej podstaty. Z vyjadrenia odporcu sa k návrhu navrhovateľa vyplynulo, že navrhovateľ je leasingová spoločnosť, ktorá uzatvorila s úpadcom zmluvu na financovanie ofsetového stroja, pričom jej obsahom nie je nárok navrhovateľa na vlastnícke právo k stroju do zaplatenia poslednej splátky. Výhrada vlastníctva do zaplatenia poslednej splátky bola dohodnutá až následným nedatovaným dodatkom k zmluve. Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil neunesenie dôkazného bremena a nepreukázanie vlastníckeho práva navrhovateľa k ofsetovému stroju. Dôvodil tým, že Kúpna zmluva č. 1017908/1 zo dňa 27. 06. 1997 neobsahuje výhradu vlastníctva predávajúceho a predávajúci je v nej označený ako dodávateľ, nie vlastník. Navrhovateľom je leasingová spoločnosť, ktorá nepreukázala, akým spôsobom nadobudla predmetný stroj. Súd prvého stupňa upozornil na Zmluvu č. 1/97 zo dňa 19. 02. 1997 uzatvorenú medzi V. G. A. E. R. & C., ako predávajúcim, a spoločnosťou D. a. s., B., ako kupujúcim, ktorej predmetom je predaj a kúpa identického ofsetového rotačného stroja, ktorý bol neskôr predmetom Kúpnej zmluvy č. 1017908/1 zo dňa 27. 6. 1997 uzatvorenej medzi leasingovou spoločnosťou a úpadcom. Zdôraznil, že navrhovateľovi sa v konaní nepodarilo preukázať, či bol vlastníkom ofsetového rotačného stroja on alebo predávajúci zo zmluvy zo dňa 19. 02. 1997. Za nehodnoverný dôkaz označil Dodatok ku kúpnej zmluve č. 1017908/1, v ktorého bode I si predávajúci vyhradil právo na vlastníctvo predmetu kúpy, pretože uvedený dodatok nie je datovaný a navrhovateľ vierohodne nepreukázal dátum jeho podpisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na odvolanie navrhovateľa, rozsudkom č. k. 1 Obo 351/2005-313 zo dňa 10. septembra 2007, právoplatného dňa 25. októbra 2007, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že odporcovi uložil povinnosť vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu D. a. s. navrhovateľovu hnutel'nú vec – ofsetový rotačný stroj typ UNIMAN 4/2, rok výroby 1987. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP tak, že k náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania zaviazal odporcu v sume 9 432 Sk.

Pri ustálení vlastníctva k spornému ofsetovému stroju vychádzal odvolací súd zo zistenia, že účastníci uzavreli Kúpnu zmluvu č. 1017908/1 zo dňa 27. 06. 1997, ktorej predmetom bol ofsetový rotačný stroj typ UNIMAN 4/2, rok výroby 1987, podľa zmluvy 1/97

zo dňa 19. 02. 1997 s dodávateľom. V kúpnej zmluve je ako dodávateľ stroja uvedená spoločnosť V. G. A. E. R. & C., S.. Z jej obsahu mal odvolací súd za preukázané, že predávajúcim je navrhovateľ a kupujúcim úpadca. Dodávateľom predmetu kúpy bola tretia osoba - V. G. A. E. R. & C., S., na základe zmluvy č. 1/97 z 19. 02. 1997 uzavretej medzi ňou a odberateľom, ktorým bol úpadca. Vyhodnotil, že išlo o priamu dodávku, ktorá tvorila predmet kúpy z kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Odvolací súd vytkol súdu prvého stupňa spochybňovanie platnosti dodatku ku kúpnej zmluve. Oponoval názorom, že kúpna zmluva platí v znení dodatku, keďže tento dodatok bol vyhlásený za súčasť kúpnej zmluvy. Zdôraznil, že v dodatku je výslovne uvedené, že predávajúci si vyhradzuje právo na vlastníctvo predmetu kúpy až do úhrady všetkých platieb z tejto zmluvy, predovšetkým do úhrady celej kúpnej ceny. Dal do pozornosti ustanovenie zmluvy, podľa ktorého sa zmluvné vzťahy účastníkov riadia rakúskym právom. V tejto súvislosti poznamenal, že podmienky vzniku, zániku, ako aj platnosti, resp. neplatnosti, zmluvy alebo jej ustanovení sa riadia rakúskym Obchodným zákonníkom (Handelsgesetzbuch /HGB/) v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, a nakoľko tento má pre kúpne zmluvy len niektoré špecifické ustanovenia v § 373 a nasl., platia pre všeobecné náležitosti zmluvy ustanovenia § 1053 a nasl. Všeobecného občianskeho zákonníka (Allgemeine burgerliche Gesetzbuch /ABG/). V prospech platnosti dodatku ku kúpenej zmluve argumentoval odvolací súd tým, že podmienky dohody o výhrade vlastníctva do úplného zaplatenia kúpnej ceny v návrhu zmluvy upravuje priamo § 1086 a najmä § 1087 ABG, podľa ktorých nedostatok dátumu na dodatku ku kúpnej zmluve ho nerobí neplatným. V takto ním doplnenom skutkovom a právnom stave, aplikujúc pritom § 6 ods. 1 a 2 ZKV, videl odvolací súd dôvod na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal odporca v zákonom stanovenej lehote dovolanie navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil odkazom na ustanovenia § 236 ods. 1 a § 238 ods. 1 OSP a dovolacie dôvody vzhliadol v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c) OSP, t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolateľ súhlasil s názorom odvolacieho súdu, že podstatnou otázkou, ktorú bolo potrebné v odvolacom konaní vyriešiť, bolo vlastníctvo k ofsetovému stroju. Podľa neho však nedošlo v odvolacom konaní k riadnemu preukázaniu vlastníckeho práva navrhovateľa k stroju tak, aby existoval dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia. Má za to, že nebolo náležité zistené, či bol navrhovateľ vlastníkom stroja pri podpise zmluvy č. 1017908/1, najmä s ohľadom na

existenciu časovo skoršej zmluvy č. 1/97 uzatvorenej medzi predávajúcim V. G. A. E. R. & C.. a úpadcom ako kupujúcim, ktorej predmetom bol identický stroj. Vytkol odvolaciemu súdu nevysporiadanie sa s uvedenou skutočnosťou a absenciu úvah o postupnosti prechodu vlastníckeho práva od zhotoviteľa stroja, cez jeho odovzdanie a ďalšie kontrakty, až na navrhovateľa. Na margo ustálenia dátumu uzatvorenia dodatku k zmluve č. 1017908/1, poznamenal, že odvolací súd ohľadne toho nevykonal žiadne dokazovanie, a len na podklade dôkazov založených v spise vyvodil záver nekriticky preberajúci názor navrhovateľa, že dodatok nebol datovaný preto, lebo bol podpísaný súčasne s kúpnuou zmluvou. Domnieva sa, že mal vypočítať osoby konajúce za zmluvné strany, ktoré by osvedčili časové uzavretie dodatku, pretože určenie okamihu uzavretia dodatku, ktorým bola dojednaná výhrada vlastníctva navrhovateľa k stroju, má zásadný právny význam pre posúdenie správnosti rozhodnutia vo veci samej. S poukazom na prechod vlastníckeho práva k huteľnej veci odovzdaním, t. j. tradíciou, ozrejmil, že ofsetový stroj bol úpadcovi riadne odovzdaný, a že tento sa v čase vyhlásenia konkurzu u neho nachádzal. Preto bol zo strany správcu konkurznej podstaty zaradený do konkurznej podstaty. Upriamil pozornosť i na to, že úpadca viedol stroj vo svojom účtovníctve ako jeho vlastník ešte pred vyhlásením konkurzu, pričom navrhovateľ ho vo svojom účtovníctve ako vlastník nikdy nevedol. Dovolateľ považuje za dôležité ustáliť, kedy došlo k odovzdaniu predmetného stroja a k podpisu dodatku o výhrade vlastníctva. Zároveň konštatuje, že v prípade ak bol dodatok podpísaný po odovzdaní predmetu kúpy úpadcovi, nemôže mať výhrada vlastníctva navrhovateľa k stroju právne účinky, pretože v danom okamihu by už bol vlastníkom stroja úpadca. Za otáznu označil platnosť dojednanej výhrady vlastníctva aj v prípade, ak v čase podpisu dodatku nebol navrhovateľ ešte vlastníkom predávaného stroja, ale bol ním tretí subjekt.

K dovolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ. Prezentujúc súhlas so správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), ktorý má sám právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 OSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 OSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie odporcu je dôvodné, a preto, s poukazom na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b) a c) OSP a § 243b ods. 2 veta prvá

OSP, je potrebné dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

Dovoláním, z dôvodov uvedených v § 237 OSP, je možné napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, obsah alebo povahu predmetu konania. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád uvedených v § 237 OSP prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 OSP). V danej veci nebola dovolateľom namietaná žiadna z vád konania v zmysle § 237 OSP, a ani dovolací súd v rámci svojej úradnej povinnosti nezistil, že by dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vykazoval niektorú z vád uvedených § 237 OSP.

V prejednávanej veci je dovolanie prípustné v zmysle § 238 ods. 1 OSP, podľa ktorého dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 OSP vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane vecného vymedzenia. Viazanosť dovolacími dôvodmi sa prejavuje tým, že dovolací súd je oprávnený preskúmať len tie skutkové a právne otázky, ktoré dovolateľ v dovolaní namieta.

Žalobca v dovolaní poukazuje na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c) OSP, t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

V danom prípade je daná existencia dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) OSP.

Pod nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) OSP sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie môže byť

spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

Napriek tomu, že dovolateľ neuplatnil iný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 OSP, vzhladol dovolací súd za spôsobilý dovolací dôvod aj ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b) OSP, t. j. konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Iné vady, mimo väd uvedených v § 237, sú spôsobilým dovolacím dôvodom len za predpokladu, že mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Medzi takéto vady patrí skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z neúplného alebo nesprávne zisteného skutkového stavu veci, z dôvodu, že súd pri vykonávaní dokazovania nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z iného skutkového základu než súd prvého stupňa bez toho, že by postupoval podľa § 213 ods. 3 a zopakoval dôkazy, na ktorých založil svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa, resp. sám doplnil dokazovanie, že vo veci rozhodoval vecne nepríslušný súd prvého stupňa a odvolací súd v tomto smere jeho rozhodnutie nenapravil, že odvolací súd rozhodol o veci meritórne, hoci mal správne odvolanie odmietnuť a pod..

K iným vadám je povinný dovolací súd prihliadať aj vtedy, ak ich dovolateľ neuplatnil ako dovolací dôvod prípustného dovolania. Ak iné vady nemajú za následok nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci, dovolací súd k nim neprihliadne.

Podľa § 6 ods. 1 ZKV, majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu (ďalej len "podstata").

Podľa § 6 ods. 2 ZKV, podstatu tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty (ďalej len "majetok"), ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok.

Podľa § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

Podľa § 19 ods. 2 ZKV, súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

V danom prípade došlo zo strany odvolacieho súdu, vzhľadom na ním nedostatočne zistený skutkový stav, k nesprávnej aplikácii ustanovení § 6 ods. 1, 2 a § 19 ods. 1 ZKV. Nebolo preukázané, či sa v prípade sporného ofsetového stroja jedná o majetok úpadcu, a preto nebolo možné skonštatovať, že tento stroj podlieha konkurzu a tvorí konkurznú podstatu v zmysle § 6 ods. 1 ZKV. S poukazom na citované ustanovenie § 6 ods. 2 ZKV, by predmetný stroj tvoril konkurznú podstatu iba vtedy, ak by patril dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, resp. ak by ho bol dlžník nadobudol počas konkurzu.

Z obsahu spisu je evidentné, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu Kúpnej zmluvy č. 1017908/1 zo dňa 27. 06. 1997, ktorej predmetom bol ofsetový rotačný stroj typ UNIMAN 4/2, rok výroby 1987. Z obsahu kúpnej zmluvy vyplýva, že predávajúcim je navrhovateľ a kupujúcim je úpadca, pričom za dodávateľa predmetu kúpy je označená tretia osoba - V. G. A. E. R. & C., S.. Súčasťou spisového materiálu (č. l. 30) je aj dodatok ku kúpnej zmluve, ktorého obsahom, okrem iných dojednaní, je aj dojednanie pojaté do bodu 1 tohto dodatku o výhrade vlastníckeho práva k predmetu kúpy až do úhrady všetkých platieb z kúpnej zmluvy, predovšetkým do úhrady celej kúpnej ceny. Napriek tomu, že v dodatku je uvedené, že tento tvorí súčasť kúpnej zmluvy zo dňa 27. 06. 1997, pričom nie je špecifikované číslo kúpnej zmluvy (č. 1017908/1), je z jeho znenia zrejmá absencia dátumu jeho náležitého podpisu oboma zmluvnými stranami. Práve zo znenia dodatku pojednávajúceho o tom, že dodatok je súčasťou kúpnej zmluvy, vyvodil odvolací súd jeho platnosť aj bez výslovného uvedenia dátumu jeho podpisu na ňom. Odvolací súd už však opomenul ozrejmiť, kedy sa, podľa neho, stal dodatok súčasťou kúpnej zmluvy. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či odvolací súd poňal za dátum podpisu dodatku deň podpisu kúpnej zmluvy (27. 06. 1997), ako to tvrdí navrhovateľ v odvolaní (č. l. 286, bod 3, /i/, veta druhá), keď uvádza, že: *„Výhrada vlastníckeho práva bola podpísaná zároveň so samotnou kúpnuou zmluvou, preto nie je datovaná.“*. Rešpektovanie tohto stanoviska navrhovateľa odvolacím súdom, ktoré sa síce priamo v jeho rozhodnutí nenachádza, ale nepriamo z neho vyplýva, by znamenalo nekritické prebratie postoja navrhovateľa k otázke platnosti dodatku, bez riadneho zistenia skutkového stavu. Dovolač súd v tomto smere poznamenáva, že odvolací súd

neoprávnene vytkol súdu prvého stupňa spochybňovanie platnosti dodatku práve pre jeho nedatovanie.

Posúdenie okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva je, okrem už vyššie uvedeného, sporné aj so zreteľom na existenciu ďalšieho dôkazného prostriedku nachádzajúceho sa v spise na č. l. 220 – 224, tzn. Zmluvy č. 1/97 zo dňa 19. 02. 1997 (č. l. 220 – 224) uzavretej medzi spoločnosťou V. G. A. E. R. & C., S., ako predávajúcim, a úpadcom ako kupujúcim, predmetom ktorej bol rovnaký ofsetový rotačný stroj, ako v prípade Kúpnej zmluvy č. 1017908/1 zo dňa 27. 06. 1997. V tomto smere je evidentné nedostatočné zameranie dokazovania odvolacieho súdu na vyvstanúvšie otázky, prečo v oboch zmluvách vystupuje na strane kupujúceho úpadca, a koho možno považovať za skutočného vlastníka stroja v čase podpisu Kúpnej zmluvy č. 1017908/1 zo dňa 27. 06. 1997 vzhľadom na existenciu temporálne skoršej Zmluvy č. 1/97 zo dňa 19. 02. 1997, a s tým súvisiace úvahy o logickej následnosti prevodu vlastníctva k spornému stroju od pôvodného predávajúceho zo Zmluvy č. 1/97 zo dňa 19. 02. 1997, t. j. spoločnosti V. G. A. E. R. & C., S., cez predávajúceho z neskoršej Kúpnej zmluvy č. 1017908/1 zo dňa 27. 6. 1997, t. j. navrhovateľa, na úpadcu ako kupujúceho z oboch zmlúv, s akcentom na nedatovaný dodatok ku kúpnej zmluve zo dňa 27. 06. 1997.

Ďalej bolo žiaduce, aby sa odvolací súd vysporiadal s ustálením okamihu prevodu vlastníckeho práva k ofsetovému stroju s ohľadom na fázy nadobúdania vlastníctva. K prvej fáze, spočívajúcej v uzavretí zmluvy, vo vzniku obligáčného vzťahu medzi scudziteľom a nadobúdateľom, ktorého obsahom je záväzok previesť vlastníckeho právo na nadobúdateľa, v danom prípade došlo preukázateľne pri oboch zmluvách. Z hľadiska prvej fázy sú teda oboje zmluvy právnym titulom vzniku vlastníckeho práva. Keďže prevod vlastníckeho práva sa uskutočňuje až završením druhej fázy, ktorej podstata tkvie v tom, že k zmluve pristupuje ďalšia skutočnosť, ktorou je zásadne pri hnutelných veciach ich odovzdanie (tradícia), bolo nutné zamerať sa na zistenie, či prišlo k odovzdaniu predmetu kúpy už zo Zmluvy č. 1/97 zo dňa 19. 02. 1997, a či teda úpadca ako kupujúci nadobudol vlastnícke právo k stroju touto, časovo skoršou zmluvou, od scudziteľa (predávajúceho), ktorým bola v tomto prípade spoločnosť V. G. A. E. R. & C., S., alebo k odovzdaniu na základe tejto zmluvy nedošlo, a teda úpadca nenadobudol vlastnícke právo k stroju. Iba v tom prípade by totiž prichádzalo do úvahy nadobudnutie vlastníckeho práva k identickému stroju na základe časovo neskoršej zmluvy – Kúpnej zmluvy č. 1017908/1 zo dňa 27. 06. 1997.

Odvolací súd si správne vytýčil za cieľ odvolacieho konania vyriešenie kľúčovej otázky, a to vlastníctva k ofsetovému stroju. Vzhľadom na neúplne a nesprávne zistený skutkový stav však k riadnemu zodpovedaniu tejto otázky odvolacím súdom neprišlo. Bez zodpovedania nastolených otázok, podstatných pre posúdenie vlastníctva k spornému ofsetovému rotačnému stroju, nie je možné dospieť k podstate sporu, ktorou je rozhodnutie o tom, či daný stroj je z konkurznej podstaty vylúčený alebo má byť návrh zamietnutý.

Dovolací súd preto vyhodnotil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu za nesprávny z dôvodov obsiahnutých v dovolaní, čím sa stotožnil s názorom dovolateľa, že odvolací súd vydal rozhodnutie spočívajúce na nesprávnom právnom posúdení veci, keď zmenil odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu, tak, že návrhu na vylúčenie veci z konkurznej podstaty vyhovel.

So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 veta prvá OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní, v ktorom je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 veta druhá OSP), sa odvolací súd vysporiada s nastolenými otázkami a vytknutými nedostatkami v intenciách dovolacieho súdu, opätovne vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.